

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 הנשמה בגוף שאז נמשך הארה מהנשמה להתפשט בגוף וזהו על-ידי בחינת
 2 השם..."), ומפל-מקום הרי זה ענין השם' ושייכותו למהות האדם
 3 בהעלם ואינו נכר כלל באדם הנקרא בשם מסויים. ולכן מצינו³⁴
 4 פמה בני אדם ששמותיהם שוים, שזהו לפי ששרשם למעלה
 5 באלוקות אחד זהה (במבאר
 6 בספרי קבלה), ומפל-מקום 1 ואינו נכר כלל. ולכן מצינו³⁴ פמה בני אדם
 7 חלוקים הם האנשים הנקראים 2 ששמותיהם שוים, שזהו לפי ששרשם אחד
 8 בשם זהה זה מזה לא רק 3 (במבאר בספרי קבלה), ומפל-מקום חלוקים הם
 9 בענינים חיצוניים, אלא גם 4 זה מזה לא רק בענינים חיצוניים, אלא גם
 10 בענינים עיקריים כי השם לא בא 5 בענינים עיקריים. וזהו כללות ההפרש שבין
 11 לידי ביטוי בשום דבר, לא פנימי ולא 6 'אור' ל'שם', ש'אור' הוא גילוי, הינו, שהאור
 12 חיצוני. 7 עצמו הוא בבחינת גילוי, שהוא מעין המאור,
 13 וזהו כללות ההפרש שבין 8 והוא בגילוי גם בדבר שנעשה מאר על-ידו,
 14 'אור' ל'שם', ש'אור' הוא 9 פנ"ל. מה-שאין-כן השם הוא בבחינת העלם,
 15 גילוי, הינו, שהאור עצמו 10 הינו, שהוא בהעלם הן לגבי הדבר הנקרא בשם
 16 הוא בבחינת גילוי, שהוא 11 זה, והן לגבי האדם הקורא את הדבר בשם זה.
 17 מעין המאור, והאור הוא ביטוי 12 אמנם יש גם מעלה בענין השם' לגבי ענין
 18 וגילוי של המאור והוא האור מאיר 13 ה'אור'. דהנה, ה'אור' הוא הארה בלבד
 19 ומתבטא בגילוי גם בדבר 14 ואינו ממשיך את העצם, שהעצם נשאר במקומו
 20 שנעשה מאר על-ידו, פנ"ל. 15 ואינו נמשך ב'אור', מה-שאין-כן השם'
 21 בבחינת העלם, הינו, שהוא 16 ממשיך את העצם, שהרי באשר קורין לאדם
 22 בהעלם הן לגבי הדבר 17 בשמו - אזי הוא נפנה לקוראו (לא רק בעניניו
 23 הנקרא בשם זה, והן לגבי 18 החיצוניים, אלא) בכל עצמותו. ואי-אפשר
 24 הנקרא בשם זה, והן לגבי 19 לומר שזה שהאדם נפנה לקורא בשמו הוא ענין
 25 האדם הקורא את הדבר בשם 20 הספמי, שקף הספים בעצמו שבאשר יקראוהו
 26 זה שלגבי שניהם אין האור מגלה 21 בשמו יפנה לקוראו, שהרי אנו רואים שעל-ידי
 27 ומבטא דבר אודות מהות הדבר הנקרא 22 קריאת השם נמשך חיות חדשה מעצם הנפש,
 28 בשם זה (למרות שהשם' אכן שיך 23 כמו במצב של התעלפות חזקה רחמנא-לצלן,
 29 למהות הדבר, כמבואר לעיל). 24 שאז מסתלקים כל הגילויים מהנפש השכיכים
 30 אמנם יש גם מעלה בענין 25 לגוף ועולים לשרשם בעצם הנפש, ועד שאינו
 31 השם' לגבי ענין ה'אור'. 26 מועיל (לא רק אכילה ושתיה, אלא) אפילו ענין
 32 דהנה, ה'אור' עם היותו מעין 27 של רפואה, ומפל-מקום על-ידי-זה שלוחשים שמו באזנו מעוררים
 33 המאור' והתגלות של המאור, בכל זאת 28 וממשיכים חיות חדשה מעצם הנפש³⁵. וזהי מעלת השם' על ה'אור', שאינו
 34 הוא הארה בלבד ואינו 29 הארה בלבד, אלא שיקף אל העצם, שמגיע ומעורר את העצם. וזהו גם מה
 35 ממשיך ואינו מגלה את העצם, 30 שענין השם' שיקף יותר להתלבשות הנפש בגוף (שעל-ידו נעשה חיבור חיות
 36 שהעצם נשאר במקומו ואינו 31 הנפש עם הגוף) דוקא, שאז דוקא נקרא בשם', ולכן מצינו³⁶ שאף שבנשמת
 37 נמשך ב'אור', מה-שאין-כן 32 השם' ממשיך ו'מושר' את
 38 השם' שגרי באשר קורין 39 העצם, שהרי
 40 לאדם בשמו - אזי הוא נפנה 40
 41 פונה לקוראו (לא רק בעניניו 41
 42 החיצוניים, אלא) בכל 42

43 עצמותו. ואי-אפשר לומר שזה שהאדם נפנה לקורא
 44 בשמו לא קשור לשייכות של שמו למהותו אלא הוא ענין הספמי,
 45 שקף הספים בעצמו שבאשר יקראוהו בשמו יפנה לקוראו,
 46 שהרי אנו רואים שעל-ידי קריאת השם של האדם באוזניו
 47 נמשך חיות חדשה מעצם
 48 הנפש, כמו במצב של
 49 התעלפות חזקה רחמנא-
 50 לצלן, שאז מסתלקים כל
 51 הגילויים מהנפש השכיכים
 52 לגוף ועולים לשרשם בעצם
 53 הנפש, ועד שאינו מועיל
 54 (לא רק אכילה ושתיה, שהם
 55 האמצעים להמשכת חיות הנפש אל
 56 הגוף במצב בריא ורגיל אלא)
 57 אפילו ענין של רפואה המהווה
 58 אמצעי להמשכת חיות הנפש אל הגוף
 59 במצב של חולי, גם הוא מועיל במצב
 60 של התעלפות כוונ שבה יש הסתלקות
 61 של כל הכוחות מהגוף לשורשם בעצם
 62 הנפש ומפל-מקום על-ידי-זה
 63 שלוחשים שמו באזנו
 64 מעוררים וממשיכים חיות
 65 חדשה מעצם הנפש³⁵ ומה
 66 מוכח שהשם ממשיך ומגלה את
 67 העצם.
 68 וזהי מעלת השם' על
 69 ה'אור', שאינו הארה בלבד,
 70 אלא שיקף אל העצם, שמגיע
 71 ו'מושר' את העצם. וזהו
 72 גם מה שענין השם' שיקף
 73 יותר להתלבשות הנפש בגוף
 74 (שעל-ידו על-ידי השם' נעשה
 75 חיבור חיות הנפש עם הגוף)
 76 דוקא, שאז דוקא נקרא
 77 בשם', ולכן מצינו³⁶ שאף

(34) ראה מאמרי אדמו"ר הזקן תקס"ג ס"ע שג ואילך. אוה"ת שמות ע' קד. סה"מ תר"ל ע' סח. תרס"ח ע' פב. (35) ראה סה"מ תרצ"ט ע' 163. תש"א ע' 82. תש"ב ע' 73. ועוד. (36) ראה מאמרי אדמו"ר הזקן ואוה"ת שם.